

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Centrum ekologických informácií**, so sídlom Suché Mýto 19, Bratislava, IČO: 47 243 252, *právne zastúpeného: Advokátska kancelária Bardač, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 4*, proti žalovanému: **Obec Kostolná pri Dunaji**, so sídlom Kostolná pri Dunaji č. 59, IČO: 00 306 037, *zastúpeného: Fridrichom Paľkom, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4*, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 07. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/128/2013-45 zo dňa 14. januára 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/128/2013-45 zo dňa 14. januára 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 5S/128/2013-45 zo dňa 14.01.2014 podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil konanie z dôvodu, že bolo preukázané, že na základe žiadosti žalobcu nezačalo konanie o poskytnutie informácií a v dôsledku toho neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania, a preto podmienky pre postup podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku neboli splnené, keďže išlo o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nebolo možné odstrániť. O trovách konania rozhodol krajský súd

podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V priebehu odvolacieho konania Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. I. ÚS 260/2014-14 zo dňa 21. mája 2014 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sži/7/2013 z 27. novembra 2013 rozhodol, že sťažnosť Centra ekologických informácií, Suché mýto 19, Bratislava odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia ústavného súdu vyplýva, „*Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval, a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne, právne akceptovateľné a ústavne konformné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných a procesnoprávných zákonných ustanovení je napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu aj náležite odôvodnené. Najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 7 Sži/7/2013 z 27. novembra 2013 právne vyčerpávajúcym a ústavne súladným spôsobom zdôvodnil, prečo a na základe akých právnych úvah sa nestotožnil so sťažovateľom predostretou argumentáciou, a predovšetkým prečo dospel k záveru, že „... žalovaný nezačal konanie o poskytnutie informácií a ani ho začať nemohol... teda nenastúpila fikcia, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu“. Je teda zrejmé, že najvyšší súd oprel svoje závery o konkrétne zákonné ustanovenia príslušných právnych predpisov, a to predovšetkým zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vychádzajúc pritom z príslušných ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Zhodnotiac intenzitu možného zásahu do sťažovateľom označených práv sa musí aj ústavný súd stotožniť so záverom najvyššieho súdu, podľa ktorého „Na webovej stránke Národného bezpečnostného úradu, ktorý vedie zoznam elektronických podateľní*

orgánov verejnej moci podľa § 10 ods. 2 písm. p) zákona o elektronickom podpise súd zistil (a mohol tak urobiť aj žalobca, ktorého zastupujú a aj v konaní pred orgánmi obce zastupovali osoby s právnickým vzdelaním, ktoré sú aj počítačovo gramotné), že žalovaný je orgánom verejnej moci, ktorý nemá zriadenú elektronickú podateľňu a ani mu zákon neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť, k čomu dodáva, že tejto skutočnosti si bol, resp. mohol byť sťažovateľ za aktívnej pomoci svojho právneho zástupcu vedomý už na začiatku samotného konania podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a ústavnému súdu ani nepredložil taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že nemohol požiadať o požadované informácie iným technicky prijateľným spôsobom.“

Odvolací súd zistil, že preskúmaná vec, ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania je obdobná ako vec, ktorá bola predmetom odvolacieho konania najvyššieho súdu, v ktorom rozhodol *uznesením sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013.*

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom uznesení č. k. I. ÚS 260/2014-14 zo dňa 21. mája 2014 vyslovil svoj právny názor k obdobnej problematike, ktorá je predmetom súdneho prieskumu v danej veci, tento jeho právny názor je potrebné považovať za záväznú judikatúru pre danú vec, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 250ja ods.3 druhá veta v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nemal úspech.

Rozhodnutie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 27.mája 2015

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Mgr. Karin Fedorová